

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/310/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915209813
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6915209813.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu AB 1 B. V., registračné číslo 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077xx, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO 47 234 679 proti žalovanej X. N., C.. XX .XX. XXXX, S. A. D., R. XXX o zaplatenie 509,14 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 33,47 eur, ďalej 8,05% úroky z omeškania ročne zo sumy 74,47 eur od 20. 05. 2015 do 11. 08. 2015, zo sumy 63,47 eur od 12. 08. 2015 do 21. 09. 2015, zo sumy 53,47 eur od 22. 09. 2015 do 20. 10. 2015, zo sumy 43,47 eur od 21. 10. 2015 do 20. 11. 2015 a zo sumy 33,47 eur od 21. 11. 2015 do zaplatenia v splátkach po 10,- eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca počnúc prvým mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 16. 07. 2015 domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 549,14 eur s prísl. z titulu nesplatenia poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 09. 2012. Uviedol, že nadobudol pohľadávku od svojho predchodcu Home Credit Slovakia a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 04. 2015, pričom išlo o pohľadávku z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 09. 2012. Jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 570,- eur žalovanej. Žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti bol určený v zmluve. Žalovaná sa s úhradou dostala do omeškania tak, ako to vyplýva z prehľadu platieb. Listom zo dňa 28. 04. 2015 bola žalovaná preto vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 549,14 eur do 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca na základe vyššie uvedených skutočností eviduje voči žalovanej dlh a preto žiadal zaviazat' žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 32,39 eur, úrokov z istiny do času zosplatenia vo výške 49,48 eur, zosplatennej istiny vo výške 403,16 eur, poistenia Bill protection vo výške 1,95 eur, poplatku za upomienku v sumárnej výške 36,- eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,20 eur, poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 7,96 eura zmluvnej pokuty vo výške 17,- eur, teda zaviazat' na zaplatenie 549,14 eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 6,42 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 549,14 eur od 07. 07. 2015 do zaplatenia.

Vo veci bol dňa 08. 09. 2015 vydaný platobný rozkaz č. 12C/310/2015-43, proti ktorému žalovaná v zákonnej lehote podala odpor, v ktorom namietala žalovanú sumu a súčasne predložila dôkaz o úhrade časti žalovanej sumy vo výške 40,- eur na účet. IBAN SK51 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX. K uvedenému súd považuje za potrebné uviesť, že aj napriek tomu, že uhrádzané sumy boli adresované spoločnosti Home credit (po oznámení o postúpení pohľadávky zo spoločnosti Home credit na AB1 B.V.) boli uhrádzané správne v zmysle pokynu uvedeného vo výzve o postúpení pohľadávky a predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a to na účet IBAN SK51 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX.

Ohľadom sumy 40,- eur istiny, ktorú žalovaná zaplatila žalobcovi a to po 10,- eur v dňoch 11. 08. 2015, 21. 09. 2015, 20. 10. 2015 a 20. 11. 2015 žalobca žalobu vzal späť a to aj ohľadom úrokov z omeškania v nadväznosti na tieto platby a konanie v tejto časti bolo zastavené uznesením zo dňa 17. 03. 2016.

Pojednávanie bolo nariadené na deň 29. 03. 2016. Zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Žalovaná na pojednávaní vypovedala, že vie, že má niečo platiť, ale nevie si presne vypočítať koľko. Uzavretie zmluvy prebehlo telefonicky a to tým spôsobom, že ona do Home Credit zavolała a oni jej poslali zmluvu aj s prílohami na podpis, toto podpísala a vrátila späť. Telefonicky si dohodli výšku úveru a potom všetko do zmluvy doplnil Home Credit a určil jej, že bude platiť po 20,- eur. Dojednali si aj poistenie, že pre prípad smrti za ňu už nikto platiť nebude. V zmluve si pozrela výšku úveru, aké úroky má platiť a koľko jej to celkovo vychádza.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením splátkového kalendára k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 09. 2012 (ďalej ÚZ), výzvy zo dňa 28. 04. 2015, v ktorej žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlhu, aj s výpisom z poštovej knihy, úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej len ÚZP), oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19. 06. 2015 aj s výpisom z poštovej knihy a výpisom z obchodného registra a vec posúdil takto:

Žalobca je právnickou osobou založenou podľa právnych predpisov Holandského kráľovstva so sídlom Amsterdam, zapísanou v príslušnom registri Obchodnej komory Holandska pod reg.číslo 560 07 043. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznamoval žalovanej listom zo dňa 16. 06. 2015, že nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom poukázal na to, že žalovaná bola už vyzvaná pôvodným veriteľom k úhrade omeškaných splátok, naposledy výzvou z 28. 04. 2015. Žalobca preto opätovne vyzval žalovanú k zaplateniu dlhu 553,50 eur do 7 dní od doručenia tejto výzvy.

Súd má za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavreli dňa 19. 09. 2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na jej základe bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 570,- eur. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s príslušenstvom splácať vo 60 - tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,77 eur s tým, že prvá splátka bola splatná po 1 mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Konečná výška úveru, teda suma ktorú mala žalovaná zaplatiť, bola vo výške 1.246,20 eur (60 x 20,77 eur). Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 28,63 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala od 40,7 do 43,0 % s odkazom na text označený **, pod ktorým bolo uvedené že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 27,07%.

Podľa predloženého splátkového kalendára žalovaná si svoju povinnosť voči právnenému predchodcovi žalobcu nespĺnila, z celkového počtu 60- tich splátok uhradila (k dátumu 06. 07. 2015) splátky v celkovej výške 498,48 eur. Tým, že žalovaná riadne svoj dlh nesplácala, dostala sa do omeškania. Výzvou zo dňa 28. 04. 2015 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že dlžná suma nebola aj napriek opakovaným upozorneniam uhradená, celá jej pohľadávka vo výške 549,14 eur vrátane príslušenstva sa stala splatnou a vyzval ju na jej zaplatenie v lehote do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštovej podacie hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola žalovanej zasielaná ako doporučená zásielka 2. triedy dňa 30. 04. 2015. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola žalovanej doručená v 3. deň od jej odoslania. Posledný deň lehoty pripadol na nedeľu 03. 05. 2015, čím sa v zmysle ust. § 122 ods. 3 Obč. zák. posledný deň lehoty posunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 04. 05. 2015.

Dňom doručenia začala žalovanej plynúť 15 dňová lehota na splnenie povinnosti, posledný deň lehoty pripadol na 19. 05. 2015. Pri uvedenej fikcii doručenia vychádzal súd aj zo skutočnosti, že zo spisu nie je zrejmé, že adresát písomnosti by bol nezastihnutý, príp. nie je zrejmá iná prekážka pre ktorú nebolo možné písomnosť adresátovi doručiť. Po prihliadnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 20. 05. 2015. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej právny predchodca žalobcu začal počítal plynutie 15-dňovej lehoty, t. j. odo dňa odoslania výzvy, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohol adresát dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jej postavenie (aj s ohľadom na vznik príslušných sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Podľa názoru súdu sa jedná o typickú formulárovú zmluvu s jej charakteristickými znakmi. Žalovaná nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej znenie navrhnuté žalobcom.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupoval voči žalovanej ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je žalovaná ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v § 1 ods. 2 a § 2 písm. d.) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 19. 09. 2012, t.j. k dátumu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"). Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená v 45. bode a je označená ako lehota splatnosti, pri ktorej je uvedený počet mesiacov 60 po poskytnutí úveru. Súd pri výklade predmetnej náležitosti si pomohol tzv. legálny výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica 17Co/151/2012: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil žalobca nie je v súlade s vyššie citovanými závermi a preto považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Súd na záver dodáva, že žalobca bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania, napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o lehote splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

K dojednaniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve v podobe intervalu (RPMN od 40,7% po 43,0%) súd uvádza, že takéto dojednanie RPMN znemožňuje spotrebiteľovi, aby si za daných okolností mohol zo zmluvy zistiť, ktorá hodnota v rámci intervalu je aktuálna. Stav neistoty spotrebiteľa ohľadom takéhto určenia výšky RPMN zostáva zachovaný a nevylučuje sa možnosť zavádzania spotrebiteľa. Pre žalobcu sa tak vytvára priestor, aby si vybral takú hodnotu z určeného intervalu, vrátane maximálnej, ktorá je pre neho výhodná, pričom výber tejto hodnoty bude pre spotrebiteľa nepreskúmateľný, nakoľko spotrebiteľ nebude vedieť objektívne zistiť, ktorú hodnotu RPMN žalobca nakoniec použije. Súd poukazuje na fakt, že žalobca mal možnosť priamo v úverovej zmluve uviesť určité časové obdobia a im prislúchajúcu výšku RPMN, aby tak spotrebiteľ vedel, že keď mu bol

úver poskytnutý v určitý konkrétny deň, aká hodnota RPMN tomu zodpovedá. Pokiaľ úverová zmluva neobsahuje konkrétny údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov považuje sa úver podľa § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) - x) necitované
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Znenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné vyložiť tak, že na to, aby sa spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov je nevyhnutne potrebné, aby boli kumulatívne splnené obidve podmienky a to, že spotrebiteľská zmluva nemá písomnú formu a súčasne neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Súd pri podrobnom skúmaní predmetného ustanovenia vychádzal zo štruktúry takto formovaného ustanovenia v kontexte s tým, že sa jedná o časť právnej normy (vo forme následku - primárna dispozícia) ako súčasť určitého celku právnej normy, ktorú obsahuje predmetný právny predpis. Súd jednoznačne dospel k záveru, že konkrétnu právnu normu nie je možné vykladať izolovane, bez ohľadu na znenie ostatných ustanovení právnych noriem uvedených a konkrétnom predpise a to

nielen z hľadiska formy, účelu ako ho zamýšľal zákonodarca ale aj následného historického vývoja - legislatívneho procesu, ktorý jasným spôsobom naznačil zákonodarcov skutočný úmysel.

Logický a gramatický výklad právnej normy nepredstavujú bezobsažné pojmy právnoaplikačnej teórie. Za obidvoma sa skrýva používanie pravidiel formálnej logiky (analýza, syntéza, indukcia, dedukcia, generalizácia a pod) i zákonitostí slovenského jazyka pri objasňovaní zmyslu a účelu jednotlivých právnych noriem. Ak by mala aplikácia predmetného ustanovenia viesť k výsledku o kumulácii podmienok - formálnej náležitosti s obsahovou, bolo by spojenie z hľadiska náležitostí obsahu právneho úkonu nadbytočné, nakoľko podstatné náležitosti zmluvy, tak ako sú uvedené v ust. § 9 ods. 2 cit. zákona, sa viažu iba na písomnú formu. Na podporu uvedeného záveru súd poukazuje na článok 6 Smernice Európskeho Parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorý ukladá poskytovateľovi úveru ešte pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovať spotrebiteľa o podstatných náležitostiach (tieto boli pretransponované do ust. § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z.) písomne alebo na inom trvalom nosiči, čo následne v článku 10 rozšíril aj na samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, t. zn. že musí ísť o formu, ktorú musí mať spotrebiteľ fyzicky k dispozícii. K uvedenému logickému záveru smeruje aj legislatívny vývoj predmetného ustanovenia, kde zákonodarca podmienky (formálne a obsahové) na uplatnenie následku oddelil a v súlade s ostatnými ustanoveniami a účelom zákona vzájomne nepodmienil.

Právomoc súdu k takémuto výkladu príslušného ustanovenia je v súlade so záverom Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. Zn. III. ÚS 274/07 z 11.10.2007) v tomto znení: " Ústavný súd poukazuje na to, že ani v modernom právnom štáte sa nemožno vyhnúť medzerám alebo nedostatkom v zákonných právnych predpisoch. Osobitne sudcovia pri rozhodovaní, sú oprávnení nedostatky zákonnej právnej úpravy svojím výkladom odstraňovať. Takéto odstraňovanie však nemožno považovať za legislatívnu činnosť, ktorá by narušala ústavný princíp trojdelenia štátnej moci. Sudca pri interpretácii právnej normy nesmie právo tvoriť, ale môže odhaľovať a formovať vzťahy medzi jednotlivými právnymi normami vychádzajúc z účelu a zmyslu právnej úpravy. Jedinou požiadavkou, ktorá je pritom na sudcu kladená, je ústavná konformita výkladu (čl. 152 ods. 4 ústavy).

Z odkazom na uvedené súd konštatuje, že nie je viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho smie a musí odchýliť, ak si to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústave konformnom právnom poriadku ako významovom celku.

Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie (po čiastočnom späťvzati ohľadom sumy 40,- eur) 509,14 eur je dôvodná iba v časti sumy predstavujúcej nesplatený zostatok poskytnutého úveru vo výške 31,52 eur a sumy 1,95 eur ako dojednaného poistného. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 570,- eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala žalovaná v prospech účtu a to vo výške 498,48 eur (ku dňu 06. 07. 2015) a dňa 07. 08. 2015, 16. 09. 2015, 16. 10. 2015 a 18. 11. 2015 po 10,- eur, t. j. úhrady v celkovej výške 538,48 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré súd žalobcovi nepriznal. Vo zvyšnej časti, preto súd žalobu zamietol.

Keď súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, nepriznal žalobcovi ani poplatok za upomienky, poplatok za možnosť zmeny splátky a poplatok za možnosť odloženia splátky.

Súd k dojednaniu o zmluvnej pokute uvedenej v úverových podmienkach (Hlava 18 § 1) poukazuje na tú skutočnosť, že zmluvná pokuta nebola súčasťou samotnej úverovej zmluvy, ale len súčasťou záverečných ustanovení v hlave 18 Úverových podmienok. V zmysle príslušného zákonného ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť zmluvná pokuta dohodnutá písomne. Tým, že zmluvná pokuta je obsiahnutá iba v predtlačenom formulári zmluvných podmienok pri ktorých absentuje podpis účastníkov, nie je splnená základná podmienka o písomnej dohode a preto súd takto uzavretú zmluvnú pokutu považuje za neplatnú a žalobcovi ju nepriznal. Súd ďalej uvádza, že pri forme úverových podmienok, ktorú žalobca zvolil, má súd vážne pochybnosti o tom, či spotrebiteľ bol s nimi riadne oboznámený.

Čo sa týka uplatneného príslušenstva predstavujúceho kapitalizovaný sankčný úrok z omeškania vo výške 6,42 eur, vypočítaný podľa predloženého splátkového kalendára za obdobie od 15. 05. 2015 do 06. 07. 2015 a úrok z omeškania, súd uvádza, že vychádzajúc z konštrukcie počiatku omeškania

uvedenej vyššie mal za to, že s priznanou sumou, ktorá bola zahrnutá do celkom vyčíslenej výšky dlhu vo výzve žalobcu zo dňa 28. 04. 2015 sa žalovaná dostala do omeškania dňom 20. 05. 2015. K tomuto dňu bola sadzba ECB vo výške 0,05 %, ktorá po zvýšení o 8 percentuálnych bodov (ide o záväzkový vzťah ktorý vznikol pred 01. 02. 2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných do 31. 01. 2013) predstavuje úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne. Vzhľadom na to, že výška úroku z omeškania uvedená v žalobe je v súlade so zákonom, priznal žalobcovi výšku úroku z omeškania v žiadanej výške, t. j. vo výške 8,05% ročne, avšak len zo sumy 74,47 eur, teda z istiny to od 20.05.2015, teda od prvého dňa omeškania do 11. 08. 2015 a ďalej z jednotlivých súm tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pričom prihliadol na čiastočné platby žalovanej ktoré vykonala v priebehu konania. Súd nešiel nad rámec žaloby (§ 153 ods. 2 O. s. p.), keď priznal úroky od 20. 05. 2015, hoci žalobca uvádza v žalobe, že ich žiada od 07. 07. 2015, pretože v tomto sú už aj žalobcom požadované kapitalizované úroky - žiadal ich za dobu od 15. 05. 2015 (boli vypočítané nesprávne, keď počiatok omeškania nebol 15. 05. 2015 a boli počítané aj z úrokov a poplatkov). Výpočet úrokov bol nesprávny, a preto súd rozhodol tak, že úroky priznal zo sumy 74,47 eur od 20. 05. 2015 do 11. 08. 2015, zo sumy 63,47 eur od 12. 08. 2015 do 21. 09. 2015, zo sumy 53,47 eur od 22. 09. 2015 do 20. 10. 2015, zo sumy 43,47 eur od 21. 10. 2015 do 20. 11. 2015 a zo sumy 33,47 eur od 21. 11. 2015 do zaplatenia (v čom je zahrnutý i požadovaný kapitalizovaný úrok ale len v prínaľžiacej výške a z prínaľžiacej sumy).

Žalovaná, ktorá mala v konaní v prevažnej miere úspech, si nárok na náhradu trov podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O. s. p. nepriznal.

Súd povolil žalovanej na jej žiadosť podľa § 160 ods. 1 vety druhej O. s. p. pohľadávku zaplatiť v splátkach po 10,- eur mesačne, prihliadnuc pritom na výšku sumy, ktorú má zaplatiť a na jej pomery. Žalovaná je podľa jej výpovede nemajetná, poberá vdovský dôchodok 580,- eur, z čoho platí 120,- eur za byt', 60,- eur za elektrinu, 180,- eur jej zráža exekútor na úver zo stavebného sporenia a spláca aj ďalší úver pre Cetelem a ďalšie dva úvery pre Home Credit.

Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie (po čiastočnom späťvzati ohľadom sumy 40,- eur) 509,14 eur je dôvodná iba v časti sumy predstavujúcej nesplatený zostatok poskytnutého úveru vo výške 31,52 eur a sumy 1,95 eur ako dojednaného poistného. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 570,- eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala žalovaná v prospech účtu a to vo výške 498,48 eur (ku dňu 06. 07. 2015) a dňa 07. 08. 2015, 16. 09. 2015, 16. 10. 2015 a 18. 11. 2015 po 10,- eur, t. j. úhrady v celkovej výške 538,48 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré súd žalobcovi nepriznal. Vo zvyšnej časti, preto súd žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaná nespĺní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.